

НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ

Читанка

4 820230 060034

ДЛЯ ВСІХ

№3 (3)
Ціна договірна

● ШОК!



Фото із сайту 33kanal.com.

Рука тата-вбивці не здригнулася...

Молотком забив до смерті свою матір, колишню дружину, семилітнього сина і трирічну доньку...

«Перше, що нас вразило, – це обстановка у помешканні, оскільки квартирне приміщення двоярусне, не було жодного місця, не залитого кров'ю», – доповіла слідча Ольга Докійчук. Цими днями у Вінниці 32-річного Анатолія Мальця засудили до довічного ув'язнення

Закінчення на с.2, 5 »

Фото із сайту dailymail.co.uk.



Історія невдалого аборту: «Моя мама 30 літ думала, що я померла»

Коли Мелісі Огден (на фото) було 14, вона дізналася, що мати намагалася її позбутися. І почала шукати неньку!

Подробиці на с.6 »

● НЕЙМОВІРНО!

Серце Анни знову забилося після 9 годин клінічної смерті

«Як медик скажу чесно: це диво, що я вижила»

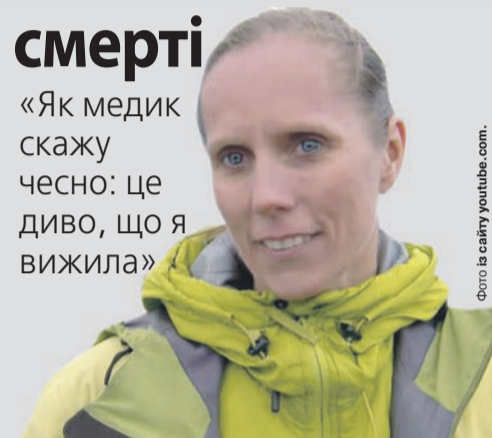


Фото із сайту youtube.com.

Вражаюча розповідь – на с.7 »

Фото із сайту en.wikipedia.org.



Кров святого Януарія оживає з 305 року

Диво сталося і в 2021-му – третього травня в Італії (на фото)

Читайте на с.10 »

● ШОК!



Звір у людській подобі холоднокривно позбавив життя чотирьох найрідніших людей.

Молотком забив до смерті свою матір, колишню дружину, семилітнього сина і трирічну доньку...

Цими днями у Вінниці 32-річного Анатолія Мальця (на фото) засудили до довічного ув'язнення

Продовження. Початок на с. 1

Микола ДЕНИСЮК

КРИВАВИЙ СЮРПРИЗ ПІД ЯЛИНКУ

Сім'я Малеців мешкала у багатоповерхівці вінницького мікрорайону «Академічний». У ній водилися гроші та відбувалися щоденні сварки. Хтось сподівався почати нове життя у новому 2018-му, але для декого він так і не настав.

31 грудня близько 15.00 чоловік викликав «швидку». Це був 30-річний Анатолій Малець, успішний ІТ-шник та голова сім'ї. Він повідомив, що знайшов у квартирі 4 трупи. У кривавих калюжах бездиханно лежали його матір Валентина, дружина Надія та двоє неповнолітніх дітей: семирічний син Денис і трирічна донечка

Світланка. У всіх були травми голови. Ознаки життя подавала лише донечка. Втім, дівчинка скоро померла в реанімації.

Сусіди стверджували, що не чули галасу з квартири. Коли приїхала поліція, неподалік від помешкання Мальця опинився сусід Андрій Гайдай. На суді він розповів: «У той вечір я бачив цього батька, буквально в трьох метрах від мене він стояв, кричав та рвався через поліцейський «кордон» з вигуками: «Пустіть мене! Що з моєю дитиною? Це моя сім'я там!»... Знаєте, я спершу повірив, що справді цей чоловік не в курсі того, хто розправився із його сім'єю. Навіть не міг собі уявити, що потім виявиться... Та проклята квартира № 31 досі порожня і вікна в ній не горять».

Те, що стало відомим під час слідства, приголомшило усіх.

Закінчення на с. 5

VOLYN.COM.UA

Африканка народила... дев'ятірню!

Хоч лікарі двох країн в її утробі нарахували лише сімох дітей

Дев'ять малят одночасно народила 25-річна Халіма Сіссе з африканської держави Малі. Ця радісна подія відбулася 4 травня. Усі немовлята (п'ятеро дівчаток та четверо хлопчиків), а також мама почувалися добре.

Халіма перед кесаревим розтином пролежала два тижні у лікарні Бамако, столиці Малі, а потім за указом президента Ба Ндау її перевели до клініки в Марокко. За даними відомства, на УЗД і в Малі, і в Марокко лікарі побачили в утробі жінки лише сімох дітей.

Халіма Сіссе повернеться додому з немовлятами вже через кілька тижнів.



Про Халіму Сіссе тепер говорить увесь світ.

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

І сказав мені ангел: «Ти — винна!»

... Він зайшов до кімнати через відчинені двері балкона, і раптовий порив вітру кинув йому до рук мою передсмертну записку. Я, молода дурепа, щойно писала, що через нерозділене кохання маю намір рахунки з життям. І ось мій політ у Вічність з восьмого поверху відкладається через несподівану появу незнайомця

Sandra OLEK

Та не встигла я відкрити рот, щоб заверещати, як він приклав палець до губ і приємним втомленим голосом попросив:

— Будь ласка, не кричи. Я не вбивця. І навіть не злодій.

— А хто? — навіщось запитала, бо яке мені насправді діло до цього чоловіка, коли сьогодні маю намір зустрітися з Вічністю.

— Просто чоловік зайшов провідати свою колишню однокласницю, з якою товаришує з дитячих років. Тільки ця дружба не подобається її ревнивицю — чоловікові. Він несподівано повернувся, коли ми тільки зібралися чаювати. Від його перестрибування з балкона на балкон мені аж у горлі пересохло. То, може, почнемо з тобою?

Я не встигла нічого відповісти, сердита за те, що мій стрибок у царство мертвих відкладено, а це ж так нелегко знову належ-

ним чином до цього морально налаштуватися, як він побачив листок, що потрапив йому до рук, і занурився у читання. А тоді сказав:

— Бачу, ти підготувалася.

“
Будь ласка,
не кричи.
Я не вбивця.
І навіть не злодій.

Одяг. Взуття. Зачіска. Макіяж. Поталанило ж мені, що я тебе зустрів.

— Тобто?

— Не щодня ж трапляється бути свідком самогубства. Це зі мною вперше. З тобою, певно, теж? (Отож у нього чорний гумор). Але я краще піду і не буду на це дивитися.

— Чому? — автоматично врівалося в мене.

Закінчення на с. 11



«Я, молода дурепа, щойно писала, що через нерозділене кохання маю намір звести рахунки з життям».

Фото із сайту Youtube.com.

● СЕ ЛЯ ВІ

Фото з фейсбук-сторінки Білла ГЕЙТСА.



Ще не так давно чоловік, прилюдно вітаючи свою дружину з днем народження, називав її «моєю коханою людиною».

Скінчилося кохання: мільярдер Білл Гейтс і його дружина Мелінда не хочуть жити в парі

Новину про розлучення американський багатій та його ексобраниця оприлюднили в соцмережі. Після 27 років подружнього життя вони вирішили покласти йому край

Олена КАЛЕНЮК

НЕ БАЧАТЬ СВОГО МАЙБУТНЬОГО СПІЛЬНИМ

65-літній Білл і 56-річна Мелінда Френч Гейтси майже три десятиліття серед зіркових пар були особливою парою: ніяких скандалів, історій про перелюб, пихатості й демонстрацій неймовірних статків. (Це при тім, що прізвище чоловіка є у списку найбагатших людей планети на 4-й позиції зі 130 мільярдами доларів.) Навпаки, їх знали як хороших батьків і як правдивих благодійників: обоє працювали на чолі Фондації Білла і Мелінди Гейтсів, яка завдяки їхнім зусиллям і грошам стала однією з найбільших приватних добродійних організацій світу! В інтернеті безліч фото, де вони разом чи нарізно роздають ліки африканцям, читають лекції людям різного статусу, пропагують вакцинацію, відвідують лікарні, і нема жодної, де б

були на розкішній яхті, на багатому пляжі чи поміж золота. А могли б і хизуватися, бо свої статки Білл не вкрав, не заробив на тінювих схемах, а нажив завдяки власному розуму, вклавши ідеї й кошти



Майже три десятиліття серед зіркових пар їхня була особливою: ніяких скандалів, історій про перелюб, пихатості й демонстрацій неймовірних статків.

в компанію Microsoft, яка й досі є основним постачальником комп'ютерного забезпечення у світі. Білл останнім часом опікувався ще й розробкою вакцини від коронавірусу (виділив грант 5 млн доларів німецькій компанії на Pfizer), а Мелінда опублікувала книгу й проводила багато зустрічей із жіночими організаціями.

Закінчення на с. 9

Люди в білих халатах – рятівники Землі

Художники зобразили знаменитих атлантів з одеського будинку Фальц-Фейна у вигляді медиків у захисних масках, які тримають на своїх плечах нашу планету (на фото)

В Одесі новий мурал присвятили лікарям, які рятують хворих на коронавірус. Створили його місцеві художники Олексій Шкурат та Августина Землянська на стіні міської лікарні №1. Цей медичний заклад обрали не випадково:



«Чума, холера, тепер ковід – ціною власних життів, здоров'я, лікарі завжди першими зустрічаються віч-на-віч із хворобами».

тут функціонують два відділення для пацієнтів із COVID-19.

За словами автора ідеї керівника студії Reach Олексія Шкурата, лікарі неодноразово рятували місто від різних епідемій. «Чума, холера, тепер ковід – ціною власних життів, здоров'я, вони завжди першими зустрічаються віч-на-віч із хворобами. Нам захотілося пов'язати одеську культуру, лікарів і цінність їхньої праці», – поділився він у коментарі Укрінформ і додав, що у планах – ціла серія аналогічних робіт.

НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ

Читанка для всіх

№3 (3) Ціна 4 грн (включаючи податок)

ДЛЯ ВСІХ

Перехрестився – і хвороба відступила!

Рани на долонях отця Піо кровоточили 50 років

Цей італійський монах вважався найзадовгошим святим XIX сторіччя. Але у нього не тільки «бачили серця», рипучки на спідні, життя людини, як соні, а й мав дари передбачення і Блоковий – він одночасно перебував у кількох місцях. Більше того: після смерті отця Піо (світський ім'я Франческо Фортані, 1867–1968) залишилося нетлінним – уже 53-й рік.

Джерело: «Сторінка» (с. 6)

Український «Білл Гейтс» у 12 років почав торгувати, а в 16 – заробив перший мільйон

Серед фінансистів і бізнесменів, чия діяльність пов'язана з торгівлею, є один особливий випадок. Це український підприємець Ігор Кішчишин. Він почав торгувати в 12 років, а в 16 – заробив перший мільйон.

Джерело: «Сторінка» (с. 5)

Тетяна зарізала чоловіка і поїхала в Єгипет до коханця

Історію з Рівного колись згадував Гоголь.

Джерело: «Сторінка» (с. 10)

«Читанка для всіх» — газета з неймовірними історіями і людськими долями тепер доступна всім:

адже ПЕРЕДПЛАТА —
ВСЬОГО 3 ГРН,
у продажу — 4 грн.

НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ

Читанка для всіх

№3 (3) Ціна 4 грн

РЕЗОНАНС

Маніяк Онопрієнко ще до арешту зізнався в убивстві на сповіді нинішньому митрополиту УПЦ Павлу

Але той не видав його правоохоронцям, і «Поліський упир» продовжив чинити душогубство.



Джерело: «Сторінка» (с. 7)

«Я просив пересадити свої легені дружині, щоб вона жила...»

Він Україну вважав своєю батьківщиною. Він працював на заводі в Україні, який під час війни вважався одним з найбільш захищених.

Джерело: «Сторінка» (с. 8)

«До ворожок шлю, Івасю, бо причарувала вона тебе...»

Джерело: «Сторінка» (с. 11)

Тож запитуйте в листонош або в точках продажу газет. Але найкраще — передплатіть, бо так надійніше, і наші друзі-поштарі, незважаючи ні на які пандемії, доставлять її Вам додому.

Гарантуємо:
матимете що обговорити із сусідами і друзями!

Передплатні індекси «Читанки для всіх»:

97847

(для читачів Волинської області)

60313

(для читачів Рівненської області)

60780

(для читачів інших областей)

ПЕРЕДПЛАТА —

ВСЬОГО 3 ГРН!

● ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!



Шість років тому українці під «Плине кача...» поховали дитину-героя.

Коли в Харкові почали з'являтися прапори і написи «ХНР», Даня з друзями замальовували їх жовто-синіми фарбами...

27 квітня Данилові Дідіку, який загинув під час теракту в рідному місті, могло б виповнитися 22. Втім, «руській мір» не дав йому такого шансу

Ірина КРАВЧУК

Усім ї Дідіків росло двоє дітей — Данило і Ніка. Хлопець старший. Він міг бути нині забезпеченим громадянином Європейського Союзу, втім зробив інший вибір...

2002-го родина переїхала до Ганновера (Німеччина), але син захотів жити в Україні, тому харків'яни повернулися на Батьківщину. Даня навчався у школі, займався плаванням, вільною боротьбою, дзюдо, самбо, грав у дитячій футбольній команді. Як відомо, харківські фанати —

здебільшого патріотичні юнаки та дівчата. Данило був одним із них. У тривожному

зустрінеється з другом. Так і було, але потім вони пішли на мітинг. Даня розповідав

республіка»), він із друзями замальовували їх жовто-синіми фарбами», — пригадував батько хлопчика Андрій Дідік.

У день теракту Данило рухався на початку колони. Натоп не пройшов і ста метрів, як протримав вибух. Хлопчик отримав тяжкі поранення. Наступного дня, 23 лютого, помер у лікарні.

«Я бачив, як його везли на МРТ, але в реанімацію мене не пустили, бо там був карантин. Дозволили зайти пізніше, коли у сина зупинилося серце. Потім, коли ходив забирати результати роз-

“**Могильний хрест з ім'ям десятикласника на фоні українських стягів виглядав дуже страшно.**»

2014-му він виступив на захист єдності та незалежності держави, брав участь у всіх акціях за цілісність України. 21 лютого 2015 року юний патріот заплатив за свою позицію життям: загинув від вибуху міни під час Ходи Гідності.

«У той день він сказав, що

нам про свою участь у подібних заходах уже після того, як вони пройшли, — адже розумів, як мама і тато хвилюються за нього. Син був справжнім патріотом. Коли в Харкові почали з'являтися прапори і написи «ХНР» (так звана «Харківська народна

тину, судмедексперт сказала: «Вибачте, я маю вам це розказати», — і заплакала. Один з осколків пройшов наскрізь і роздробив кістку на малесенькі уламки, які фактично неможливо було дістати», — розповів батько загиблого.

Поки дивилася відео з похорону, підрахувала, що нині Даня був би старший за мене всього на два роки. Однак у той день під «Плине кача...» ховали дитину. Могильний хрест з ім'ям десятикласника на фоні українських стягів виглядав дуже страшно.

«Він прожив мало, але його смерть напевно не випадкова. Віримо, що Господь буде милосердним і подарує нам те, за що поліг цей хлопець, — мир. Хоронити дітей неприродно, тому я лише процитую слова з Євангелія: у Бога нема смерті, у Бога всі живі», — ці слова промовив священник на прощанні з Данилом у церкві, де його колись й охрестили.

Загибель юного харків'янина змусила багатьох його ровесників задуматися про події в Україні, змінити або й сформувати своє бачення російсько-української війни. Діти влаштували флешмоби й різноманітні акції на честь Данила.

А нині на знак пам'яті про хлопця організують спортивні турніри. Його іменем хочуть назвати рідний навчальний заклад, але тут не все так просто. Миська рада відмовляється ухвалювати це рішення, бо «не бажає робити зі школи цвинтар». Зрозуміло, що ця аргументація не витримує жодної критики. Вочевидь, Харковом керують люди, які більше співчують не українським героям, а тим, хто у лютому 2015-го закладав вибухівку у центрі міста...

Фото із сайту vsc.com.

Громадянин Данії присоромив Укрзалізницю

Йоханес Вамберг Андерсен їхав потягом «Ізмаїл — Київ». Його настільки роздрували брудні вікна вагона, що він сам заходився мити вікно свого купе (на фото), для цього спеціально придбав швабру та мийні засоби. Щоправда, бруд був таким сильним, що здолати його повністю Андерсену не вдалось

В Укрзалізниці відреагували на скандал із миттям вікна свого купе іно-

земцем, оскільки його вчинок зумовив справжній вибух гнівних постів у мережі. Данця запросили на станцію і навели лад у поїзді на його очах. Про це Йоханес Вамберг Андерсен повідомив у соцмережі. «Сьогодні я побував у залізничному депо Києва. Команда з чотирьох прибиральників мила залізничний вагон спеціальними швабрами. Мені пообіцяли, що Укрзалізниця покращить комфорт загалом, а не лише виміє вікна», — розповів іноземець.



Українці в коментарях дякували Йоханесу.



● ШОК!

Фотоколлаж із сайту styler.rbc.ua.

Після таких історій стає дуже шкода, що в Україні діє мораторій на смертну кару.

Молотком забив до смерті свою матір, колишню дружину, семилітнього сина і трирічну доньку...

Закінчення.
Початок на с. 1, 2

РОЗКИДАВ РЕЧІ ПО КВАРТИРІ, ЩОБ ІНСЦЕНУВАТИ ПОГРАБУВАННЯ

У 2015 році між Анатолієм та його дружиною Надією стали виникати часті сварки. Причиною слугували постійні зради чоловіка. Щоб примирити Анатолія та Надію, до їхньої оселі підселилась мати зрадливого чоловіка – Валентина. Вона дуже любила свою невістку та хотіла зберегти сім'ю.

Все ж у 2017 році подружжя розлучилось, але не роз'їхалось. Колишній чоловік і дружина продовжували співмешкати. Скандалів менше не стало, адже Анатолій не переривав стосунків із коханкою. Як стало відомо пізніше, на момент загибелі рідних Анатолія

його позашлюбній дитині виповнився рік.

31 грудня вранці чоловік спровокував сварку з ексдружиною. Потім Анатолій взяв молоток, прихований раніше, і почав розправу над жінками та дітьми. Коли справа було зроблено, розкидав речі по квартирі, щоб інсценувати пограбування. Знаряддя вбивства відвіз в інший район і кинув до смітника.

Далі чоловік поїхав купляти подарунок для своєї коханки, згодом повернувся додому та викликав «швидку». Це вбивство рідних допомогло б йому позбутися поділу майна, яке стало б у пригоді в новій сім'ї.

На початку слідства Анатолій Малець не визнавав своєї провини, але потім зізнався. У смітнику знайшли знаряддя вбивства (це було напередодні Нового року і сміття

не вивезли) – молоток, на якому виявили сліди ДНК і нелюда, і всіх чотирьох убитих.

Цими днями суд у Вінниці засудив 32-річного Анатолія Мальця до довічного ув'язнення за вбивство власних матері, дружини і двох дітей.

Справу затягнули більш як на два роки, поки проходили експертизи, в тому числі і психіатричні.

Крім довічного ув'язнення, суд також постановив виплатити 1,5 млн грн компенсації двом потерпілим – матері і сестрі убитих – та оплатити витрати на правову допомогу. З цим рішенням засуджений не згоден. Вирок набуде чинності через місяць.

Джерела: «Вінниця кримінальна», «33 канал».

● ДЛЯ ДУШІ

Фото із сайту sheptytsky.com.ua.

«Якщо хочеш побачити Бога – поглянь на свого ближнього».

Двоє, що бачили Бога

В одному полінезійському селі жило два чоловіки, які були запеклими ворогами. Сварки між ними вибухали з будь-якого приводу. Їхнє життя стало нестерпним. І не тільки їхнє, а й цілого села

Бруно ФЕРРЕРО, італійський католицький священник-монах, письменник, оповідання з його книги «365 коротких історій для душі» (видавництво «Свічадо»)

Якось старійшини покликали одного з них і сказали: «Єдине, що може допомогти тобі припинити робити те, що ти робиш, — це зустріч із Богом».

«Добре, але де я можу Його зустріти?»

той став уже зовсім іншою людиною.

Хоч зробився він дуже лагідним і миролюбним, однак сусід, на жаль, і далі постійно шукав нових зачіпок для сварок.

Тоді старійшини знову зішлись і вирішили: «Нема іншого виходу — другий теж мусить піти на зустріч із Богом».

Якось вдалося їм переконати і цього чоловіка. Всупереч своєму бажанню виліз

Як не придивлявся чоловік, як не мружив очі – не було жодного сумніву: Бог мав лице його в'їдливого сусіда.

«Нема нічого простішого. Досить лише вилізти на високу гору, і звідти вже Його побачиш».

Чоловік, не гаючись, вирушив на зустріч із Богом.

По кількох днях утомливої дороги він урешті досяг вершини гори. Бог уже чекав на нього. Як не придивлявся чоловік, як не мружив очі — не було жодного сумніву: Бог мав лице його в'їдливого сусіда.

Ніхто не знає, що сказав Бог цьому чоловікові, але, повернувшись до рідного села,

і він на високу гору і теж побачив Бога, котрий... мав обличчя сусіда.

Від того дня все змінилось. У селі запанував мир.

«Не створюйте собі фальшивих божків!» — беззастанно нагадує нам Біблія. Про це говорять Десять заповідей, які Бог дав на горі Синай. Юдеї не дозволяють зображати Бога у жодний спосіб. Для них це було б ідолопоклонством.

Отож: «Якщо хочеш побачити Бога — поглянь на свого ближнього».

Фото із сайту www.nydailynews.com.

Підліток із мачете влаштував різанину у дитсадку

У муніципалітеті Саудадіс у Бразилії 18-річний злопець з холодною зброєю увірвався в дитячий садок, убив трьох дітей і двох дорослих

Загиблим малятам не було і двох років. «Це найтрагічніший день в нашій історії. Ми не знаємо, як потрібно себе вести, бо то мій перший термін, мені 35 років і у мене самого маленька дитина», — заявив глава муні-

ципалітету Масіел Шнайдер.

Більшого числа жертв вдалося уникнути завдяки тому, що інші співробітніці встигли замкнутися з дітьми в пеленальній кімнаті.

Після нападу зловмисник завдав собі важких поранень, імовірно, намагаючись накласти на себе руки. Його нейтралізували місцеві жителі, після чого убивцю доставили до лікарні.



Поки невідомо, чи були у підлітка проблеми із психікою, і яким був мотив його дій. Влада штату оголосила триденну жалобу...

● НЕСПОДІВАНИЙ ПОВОРОТ



«Мені було нелегко з цим жити, але я не гніваюся на тебе», — сказала Меліса матері при зустрічі.

Історія невдалого аборту: «Моя мама 30 років думала, що я померла»

Коли Мелісі Огден було 14, вона дізналася, що мати намагалася її позбутися. І почала шукати няньку!

Адам ІЛЕЙ,
Джо АДНІТТ

Дівчинку врятувала медсестра, яка почула дитячий крик із контейнера з медичним сміттям у лікарні США. Немовля вижило, хоч 19-річна мати, котра наважилася на медикаментозний аборт на 8-му місяці вагітності, вважала, що воно померло. Може, так і сталося б, якби кволий плач із смітника не почула медсестра...

Лікарі думали, що дівчинка сліпа і має смертельний порок серця. Однак її вдовчили, і вона росла практично здоровою. Цю дивовижну історію розповіло BBC.

«Це неймовірно, — визнає сама Меліса, якій зараз 41 рік. — Просто не можу повірити в це».

Вона написала книгу про себе. Каже, що дізналася, що вижила після абортів, коли проговорилася сестра в її прийомній сім'ї. «Знаєш, Мелісо, мої батьки мене принайм-

ні хотіли», — випалила вона під час якоїсь сварки. Це було шоком для 14-літньої дівчинки. Думки про матір, яка кинула, не давали спокою ні вдень, ні вночі.

І в 19 років Меліса твердо вирішила знайти свою рідну матір. Пошуки тривали більше десяти літ, але врешті-решт вона знайшла її та відкрила для себе приголомшливу правду. «Моя мама впродовж тридцяти років була переконана, що я померла в лікарні. Їй не

сказали, що я вижила, — розповідає жінка. — Вона навіть не знала, кого народила — хлопчика чи дівчинку».

Від своєї біологічної матері, ім'я якої Меліса відмовилася називати, дізналася, що не хотіла робити аборт: «Моя бабуся — її мати — була досвідченою і поважною медсестрою, і місцевий акушер-гінеколог був її другом. Разом вони в прямому сенсі примусили мою матір позбутися дитини проти її волі. Вони змогли обійти правила, тож працівники медзакладу думали, що це її власний вибір».

Те, що Меліса вижила, — абсолютне диво, бо її бабуся, яка працювала в лікарні, де вона народилася, наказала колегам «залишити дитину в кімнаті помирати». Вона відкрито розповіла про це своїй родині. «Мені було нелегко з цим жити, — каже Меліса, коментуючи слова бабусі. — Але я не гніваюся на неї. Всі ми робимо помилки. Мені її дуже шкода. І я завжди буду запитувати себе, що змусило її вчинити саме так, який життєвий досвід?».

“
Те, що Меліса вижила, — абсолютне диво, бо її бабуся, яка працювала в лікарні, де вона народилася, наказала колегам «залишити дитину в кімнаті помирати».

Меліса переконана, що фортуна усміхнулася їй: спершу — коли вона вижила, а потім — коли отримала і прийомних, і біологічних батьків. Вона бачиться зі своєю матір'ю, коли «дозволяє час». І каже: «Моя біологічна сім'я — величезна частина мого життя». Згадує, що побачила невимовний жаль та сум в очах рідної матері під час їхньої першої зустрічі. Але врешті-решт віднайдена рідна людина стала джерелом її радості.

З нами – цікаво!

VOLYN.COM.UA

Місячник
НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ
Читанка
ДЛЯ ВСІХ
передплатні індекси:
97847
(для читачів Волинської області),
60313
(для читачів Рівненської області),
60780
(для читачів інших областей).

Тижневик
Волинь
Газета
передплатні індекси:
30000, 60306, 60305, 86772
(для читачів Волинської області),
97847
(для читачів Рівненської області),
61136 (для читачів інших областей).

Тижневик
Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні
передплатні індекси:
60304, 60306, 60392, 86772
(для читачів Волинської області),
60312 (для читачів Рівненської області),
60307 (для читачів інших областей).

Місячник
ТАК НІХТО НЕ КОХАВ
volyn.com.ua
передплатні індекси:
86771, 60305, 60392, 86772
(для читачів Волинської області),
60779
(для читачів інших областей).

● НЕЙМОВІРНО!

Серце Анни знову забилося після 9 годин клінічної смерті

Цю неймовірну історію, яка трапилася 22 роки тому, й досі досліджують медики і науковці. Анна Елізабет Йоханссон Багенхольм повернулася з того світу після нещасного випадку, провівши 80 хвилин у крижаній воді під шаром льоду. Температура її тіла впала до 13,7°C — це найнижчий показник, із яким коли-небудь виживала людина при гіпотермії

Ольга ВЕКЕРИК

У той злополучний день 1999 року 29-літня шведська студентка-медик Анна Багенхольм та двоє її колег, Марі і Торвінд, каталися на лижах поблизу норвезького міста Нарвік. Вони вирішили разом з'їхати із крутого схилу. Багенхольм була досвідченою лижницею і раніше вже проходила цей маршрут. Однак того злочасного вечора на спуску Анна раптово втратила контроль і впала, пробивши головою лід на річці.

Анна опинилася у воді. Тим часом крига знову зімкнулася над нею. Багенхольм потрапила в пастку — голова і тулуб дівчини опинилися під 20-сантиметровим шаром льоду. На поверхні залишалися лише ноги і лижі. Лід, який став її капканом, з кожною хвилиною все міцнів.

Коли Анну знайшли друзі, вони хотіли витягнути дівчину. Ситуація була критичною. На щастя, Багенхольм вдалося знайти повітряну кишеню між льодом і водою й дихати протягом довгих 40 хвилин. Вона щосили намагалася не втратити свідомості. Проте її тіло все ж здалося — кровообіг сповільнився.

Ще через 40 хвилин на місце



Завдяки величезним зусиллям медиків шведська студентка дивом повернулася з того світу.

Важливо не припиняти реанімацію надто рано: ймовірно, багатьох людей, яких вважали замерзшими на смерть, можна було б урятувати.

прибули рятувальники. Вони пробували визволити Анну, та зламати лід лопатами виявилось неможливо. Витягнути дівчину мотузкою теж не вдалося. Тим часом прийшла ще одна група рятувальників з інструментами для розбивання льоду. Пробивши в кризі отвір, Багенхольм нарешті дістали зі страшної пастки. Загалом вона провела у крижаній воді 80 хвилин.

Організм людини налаштований на виживання при оптимальних 37°C. Коли температура падає до 35°C, починається переохолодження. При 30°C більшість жертв непритомніють. А коли температура тіла нижча 25°C, людині загро-

жує ймовірна зупинка серця.

Анну Багенхольм доправили гелікоптером у лікарню Tromso University Hospital без жодних ознак життя. Температура її тіла становила 13,7°C.

«Дівчина була як мертва. Її розширені зіниці не реагували на світло. Коли я торкався тіла, відчував його крижаний холод», — згадує анестезіолог Медс Гілберт.

Однак він сподівався, що її мозок сповільнив свою роботу, перш

ніж настала клінічна смерть. При нормальній температурі тіла наш організм не може вижити без кисню більше 20 хвилин. Але коли дуже холодно, мозок працює повільніше, а отже, йому потрібно менше кисню.

Тому норвезькі лікарі не здавалися — за життя Анни Багенхольм боролася позмінно ціла команда медиків. І диво таки сталося — після дев'яти годин клінічної смерті дівчина ожила! Її серце знову почало битися.

Коли через 10 днів вона отямилася, то зрозуміла, що паралізована. На щастя, мозок виявився неушкодженим. Через два місяці інтенсивної терапії Анна повністю одужала і повернулася до звичайного життя. А згодом навіть знову почала кататися на лижах.

«Коли ти пацієнт і не допускаєш того, що можеш померти, ти виживеш. Але як медик скажу чесно: це диво, що я вижила», — зазначила в одному з інтерв'ю Анна Багенхольм.

Зараз вона працює старшим консультантом із радіології в університетській лікарні Тромсо, де її повернули життя.

Коментуючи цей випадок у медичному журналі «The Lancet», експерти підкреслили, як важливо не припиняти реанімацію надто рано: ймовірно, багатьох людей, яких вважали замерзшими на смерть, можна було б урятувати.

За матеріалами gazeta.ua, klevo.net, peoples.ru, vokrugsveta.ru.

Чому птах, що сидить на проводі, не гине від удару струмом?

Тому що його тіло — поганий провідник електрики

У місцях дотику пташиних лап до дроту високовольтної створюється паралельне з'єднання, а оскільки дріт набагато краще проводить електрику, по самій пташині біжить дуже малий струм, який не може заподіяти шкоди.

Проте варто крилатій на дроті торкнутися ще якого-небудь

заземленого предмета, наприклад, металеві частини опори, — вона відразу гине, адже тоді вже опір повітря порівняно з опором тіла дуже великий, і весь струм йде по пташині.



ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

Потужна молитва за ваш шлюб с. 10

«Моя головна і єдина робота — це ніколи не підводити королеву»

Про любов тривалістю у понад 80 років Єлизавети II і Філіпа

«Ти стріляв із кулемета, я набої подавала...»

Читайте на с. 12-13

У номері також:

● Материнська сповідь: «Я розбила серце доньки»

● Чому Сніжана Бабкіна пробачила своєму чоловіку Сергію понад 100 зрад

● Історія номера: «Не кожній дитині, як ось мені, доводиться бути на весіллі своїх батьків»

● І приїхав на Великдень інший наречений

Місячник уже в продажу — всього 6 гривень!

Запитуйте в листонош або в точках розповсюдження газет!

● НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ

Чоловік на один день

Спека неймовірна. Розжарене світило не щадило нікого, а тамада не здавався. На кожен крок нареченого до дверей будинку молодої були все нові і нові вигадки, якісь конкурси й обов'язково — купа грошей. Терпіння втрачали всі. І якщо із самого початку це ще було смішно, то зараз на цьому асфальті вже плакати хотілось

Анна КОРОЛЬОВА

— У мене дитина на руках, — не витримала врешті сестра нареченого, — ви або нас хоч у тінь відведіть, або ми вертаємось додому. Скінчити життя от тут я не збираюсь.

Гості згідно загули і посунули було до хвіртки, але вискочив червоний, чи то від люті, чи від спеки, тесть:

— Що за жадібність? У нас сценарій. Тамада доки не назбирає три тисячі, не має права з місця зрушити. Ви що, за дурня мене маєте?

Люди аж голову в плечі від почутого повтягували. Ну все чули й бачили, але ніде так не зустрічали молодого. За кілька хвилин на дорозі курява стояла — так і не дійшовши до дверей, молодий із гостями поїхали до ресторану.

— Якщо ваша на те, пане, воля, — кинула сваха перед від'їздом, — привезете свою доньку в ресторан для гуляння, а ні, ми й без нареченої гар-

но час проведемо — коли ще весь рід в одному місці збереться.

Наречена так і не з'явилась. Оскільки пара розписалась напередодні, то молодому лиш смс прилетіло, в якому новоспече-

бридень» виставили рахунок. Жених мав повернути нареченій десь тридцять тисяч, які та витратила на підготовку до весілля, і це ще ресторан не порахували. У списку на оплату навіть вартість інтернет-

— Якщо ваша на те, пане, воля, — кинула сваха перед від'їздом, — привезете свою доньку в ресторан для гуляння, а ні, ми й без нареченої гарно час проведемо — коли ще весь рід в одному місці збереться.

на дружина повідомила, що подає на розлучення, адже жити зі скнарою у її плани не входить.

Гуляли довго і радісно. Підіймали тости за молодого і за його таку несподівану свободу. Навіть торт розрізали і з'їли — не пропадати ж добру. Музики швидко зловили тему і такого вшкварили, що навіть прабабуся жениха танцювала з радістю. А вже наступного дня почалось...

Свати приїхали десь о десятий і одразу без «До-

трафіку, який використала наречена на пошуки ресторану, і фотографа було вказано. Можна б було і посміятись, але ситуація не та.

Грошей ніяких вони, звісно, не отримали, тож розлучатись наречена вирішила через суд. Абсурд? Ні, абсурдом виявилась вимога до «чоловіка на один день» про аліменти на донечку від першого шлюбу і поділ машини, яка належала нареченому ще до весілля. Головним аргументом було те, що зустрі-



Наречена так і не з'явилась...

чались вони до офіційних стосунків майже рік, отже й машину купили разом.

На бідолашного хлопця шкода й поглянути було. Ходив, мов водою обли-тий. Дівчину він і справді кохав, тому не очікував від неї такого. Так, він помічав, що вона не надто марнотратна, але вважав це швидше чеснотою для дружини ніж мінусом. Тому ось ця її жадібність для нього стала справжнім відкриттям.

А потім ще родичі зі сторони нареченої телефонувати почали. Просили повернути подароване, адже вітальні конверти зі-

брали в них ще при вході у двір. І якщо родина нареченого весело гуляла у ресторані, то тим і чаю не налили перед тим, як виставити за двері.

...Пару, звісно, розлучили, і нічого ділити й оплачувати ніхто не став, але осад залишився надовго. І було б смішно таке почитати, якби то не сталось насправді. Звичайно, хлопець радий, що справжнє обличчя обраниці побачив одразу, і навіть одружився вдруге вдало, але його мама і досі не може отямитися. Що то було, люди добрі?

Як старий Білл програв парі молодій дівчині

Студентка на ім'я Дебора приїхала в гості до невеличкого містечка і побачила шикарну машину, припарковану біля одного з будинків. Яке ж було її здивування, коли з'ясувалося: господар авто — зовсім не мільйонер, а звичайний дідусь Білл

Останній якось розповів їй, що багатий завдяки виграванням майже всіх укладених ним парі. Коли Дебора не повірила в цю заяву, літня людина запропонувала їй дуже дивну угоду. А саме: посперечатися на 100 фунтів, що вже наприкінці тижня в неї на стегні буде помітний синець. Дівчина охоче погодилася і в дні, що залишилися, охороняла цю частину тіла, як зіницю ока. З гордістю продемонструвавши стегно Біллу, Дебора з торжеством забрала належні їй 100 фунтів.

А через секундну паузу уточнила, як же насправді старий став багатим, якщо так легко програв їй дріб'язкове парі? На що хитрун безтурботно усміхнувся і сказав, що у випадку з Деборою він, звичайно, зазнав фіаско. Але після укладеного з нею парі він посперечався з кількома чоловіками на пристойні суми, що симпатична дівчина за власним бажанням дозволить йому оглянути своє стегно.



Ех, якби молодість знала...

● СЕ ЛЯ ВІ

Фото з фейсбук-сторінки Мелінди Френч Гейтс.



«За останні 27 років ми виховали трьох неймовірних дітей», – підсумувало подружжя.

Скінчилося кохання: мільярдер Білл Гейтс і його дружина Мелінда не хочуть жити в парі

Закінчення. Початок на с. 3

Олена КАЛЕНЮК

Здавалося, в сімейному тилу в них надійно й прогнозовано на довгі роки. Аж тут, як грим серед ясного неба, повідомлення пари про останній акорд:

— Після тривалих роздумів і великої роботи над нашими стосунками ми ухвалили рішення розірвати наш шлюб, — йдеться в опублікованому ними тексті. — Ми більше не віримо в те, що можемо як пара спільно зростати у наступному етапі нашого життя.

Видається, що обоє як публічні люди прозвували про зроблене перед суспільством:

— Ми виростили трьох неймовірних дітей і створили фонд, який працює у всьому світі, щоб дозволити всім людям вести здорове і продуктивне життя.

Їхні дві дочки й син за віком дійсно уже не діти: Дженіфер 1996 року народження, Рорі з'явився на світ 1999-го, а наймолодша Фібі — 2002-го. Що ж до благодійного фонду, то Мелінда й Білл зобов'язалися невтомно працювати на добротинність: «Ми й надалі розділяємо віру в цю місію». Відомо, що за 20 років існування їхня фундація витратила понад 50 мільярдів доларів на підтримку життєво важливих проєктів: на боротьбу зі злиднями й хворобами у світі, на поліпшення освіти, та за ініціативою Мелінди — на боротьбу за однакові права жінок і чоловіків.

«КУДИ ЗНИКАЮТЬ ПОЧУТТЯ?»

Рік тому, у день річниці їхнього шлюбу, на своїй фейсбук-сторінці Мелінда написала: «Сьогодні нам 26 літ, і я все ще дивуюся, як може наповнюватися серце! З ювілеєм чоловіка, який змушує мене танцювати протягом життя». Минуло лише 16 місяців — і танець став сольним...



Фото з фейсбук-сторінки Мелінди Френч Гейтс.

Чому після довгих років життя в радості й любові та грошах вони обоє залишилися з носом?

Ця пара зустрілася 1987-го. В одному з інтерв'ю Мелінда згадувала, як вони з'ясували, що обоє дуже люблять розв'язувати головоломки й читати книжки. Жінка навіть змогла перевершити свого комп'ютерного генія, швидше вирішивши якусь задачу. А ще вона якось побачила, як Білл ставив плюси й мінуси навпроти словосполучення «подружнє життя». Через сім років, 1 січня 1994-го, на одному з Гавайських остро-

Вона зуміла облаштувати домашнє життя так, що мільярдер Білл став допомагати їй мити посуд й возити доньку до школи.

вів ці двоє побралися: Біллу Гейтсу тоді було 38, а його нареченій — 29. Одне по одному з'явилися діти. Її перший невдалий шлюб із чоловіком-насильником та час у декретній відпустці сприяли тому, що дотепер Мелінда пропагує й усіляко підтримує рівноправність жінок із чоловіками. Вона зуміла облаштувати домашнє життя так, що мільярдер Білл став допомагати їй мити посуд й возити доньку до школи. Коли ж Мелінда почала працювати у фонді, то й там зуміла довести, що він мусить ставитися до неї, як до рівні. Власне, вона спонукала до того, що серед функцій їхньої благодійної організації з'явилася ще й допомога жінкам, особливо декретницям, здобувати однакові можливості з чоловіками... За силою природи вони варті одне одного. Що ж сталося з їхніми почуттями за 27 літ? Вичерпалися? Хтось із пари знайшов свій «розвиток» з іншим чи іншою? Чуже життя — невідомість, але й нагадування, що щастя — точно не в грошах, навіть якщо їх неймовірно багато і навіть якщо їх власники — розумні й великодушні люди...

За матеріалами bbc.com, ukrainian.voanews.com, mc.today.

Фото з інстаграм-сторінки Ірини Білик.

Ірина Білик також заявила про розлучення

«Хоча я його кохаю, а він мене, але...»

51-річна артистка повідомила про розірвання шлюбу з 48-літнім російським продюсером і фотографом Асланом Ахмадовим, який є батьком її молодшого сина Табріза (всі троє на фото). «Я не хотіла про це говорити, хоча рано чи пізно однаково про це всі дізнаються. Ми з Асланом розлучаємося. Ініціаторкою була я. А що робити? Він уже понад рік не приїжджав до нас. Хоча я його кохаю, а він мене, але...» — сказала Ірина Білик зі сльозами на очах в програмі «Мій секрет» на телеканалі СТБ. Після цього вона заспівала свою пісню «Одинокая».

Нагадаємо, що у березні 2016 року стало відомо, що Білик і Ахмадов одружилися. Коли саме відбулося весілля — секрет. У грудні 2015-го в них народився син Табріз. Подружжя Ірини Білик та Аслана Ахмадова жило на дві країни: вона — в Україні, він — в Росії. Раніше чоловік часто навідував дружину й сина, однак через пандемію фотограф приїжджав дедалі рідше. Співачка і продюсер познайомилися 2011 року. Зірка замовила в нього кліп на пісню «Маленькая девочка», і він зняв її такою, якою ніхто не міг показати. Тоді Ірина Білик заплатила Аслану Ахмадову 50 тисяч доларів за два знімальні дні. Це найдорожчий кліп за всю її кар'єру. Уже тоді артистка зрозуміла, що хоче від нього дитину.



«А що робити? Він уже понад рік не приїжджав до нас».

● СИЛА ВІРИ

Кров святого Януарія оживає з 305 року

Диво сталося і в 2021-му – третього травня в Італії

Фото із сайту en.wikipedia.org.



Коли кат підійшов до Януарія, той попросив у Бога дозволу прийняти мучеництво і благав, щоби його кров була останньою, яку проллють християни Рима.

Наталка ЧОВНИК

**«ЦЕ НЕ НЕ ПРОСТА РЕЛІКВІЯ,
ЯКУ ПОТРІБНО БЕРЕГТИ.
ЦЕ – ЖИВИЙ ЗНАК»**

У Неаполі знову мали змогу спостерігати чудо крові святого Януарія, єпископа-мученика, страченого у 305 році під час гоніння на християн у період правління імператора Діоклетіана. Цьогоріч ця дивовижна подія відбулася на день пізніше, ніж очікувалося, інформує credo.pro.

На відео добре видно, що кров святого, яка зберігається у кафедральному соборі Неаполя, стала рідкою. Священник, який тримає релікварій, обертає його у руках, щоби продемонструвати чудо перетворення затверділої маси на рідину.

На чудо зрідження крові святого Януарія традиційно очікують тричі на рік: 19 вересня, у день спомину



Священник обертає в руках релікварій, щоби продемонструвати чудо перетворення затверділої крові на рідину.

святого, у першу суботу травня та 16 грудня, у річницю виверження Везувію у 1631 році (у цей день – найрідше). Мешканці міста і паломники традиційно розглядали це чудо як добрий знак для Неаполя. Коли ж кров залишалася твердою, це сприймали як знак війни, голоду чи хвороби.

16 грудня 2020 року чуда не відбулося. Цьогоріч кров стала рідкою на другий день молитов до святого Януарія. Зазвичай у день його спомину мощі святого проносять урочистою процесією від кафедрального собору до церкви Санта-К'яра. Однак цього року процесією було скасовано через пандемію коронавірусу, а мощі натомість виставили для вшанування у соборі до 9 травня.

Під час недільної Святої Меси архієпископ Доменіко Баталья сказав у своїй проповіді: «Кров мучеників – це не музейний експонат і не проста реліквія, яку потрібно берегти. Це – живий знак, який ми отримуємо сьогодні».

годні; чітке свідчення для часів, у які ми покликані жити, що нагадує нам про спосіб, у який ми повинні жити, і про те, за що нам варто помирати».

Коли ж кров Януарія залишалася твердою, це сприймали як знак війни, голоду чи хвороби.

ЩО КАЖЕ ВІКІПЕДІЯ

Святий Януарій (Sanctus Ianuarius, дата народження невідома – 19 вересня 305 року) – італійський священномученик та єпископ, шанований як у католицькій, так і в православній церкві, прийняв мученицьку смерть за Христа близько 305 року.

У 15 літ майбутній святий почав служити священником у Поццуолі, 304 року його призначили єписко-

пом Беневенто. Це служіння припало на час правління імператора Діоклетіана. 302 року Діоклетіан почав гоніння християн, яке тривало до 304 року. Серед ув'язнених ним були диякон Мізенський Сосій та диякон Поццуольський Прокул. Обоє Януарій відвідував у тюрмі і підтримував духовно. 305 року його самого заарештували, правитель Кампанії проконсул Тимотей намагався погрозами примусити Януарія служити язичницьким богам, але усі його спроби були марні.

Роззлившись на Януарія, проконсул звелів кинути єпископа в розжарену піч, але, за легендою, вугілля перетворилося на квіти, і подібно до вавилонських юнаків, святий вийшов звідти живим. Тоді кати почали жорстоко бити його залізними прутами. Серед натовпу, що зібрався довкола, були диякон Фауст і чтець Дизидерій, які плакали, дивлячись на страждання свого єпископа. Язичники здогадалися, що Фауст і Дизидерій – християни, й кинули їх до в'язниці, де вже перебували ув'язнені Христові сповідники – диякони Сосій і Прокул. Наступного ранку всіх мучеників привели в цирк, щоби кинути їх диким звірам, але ті навіть не торкнулися їх. Тоді правитель Тимотей наказав відсікти всім мученикам голови.

19 вересня 305 року трьох в'язнів привели на площу Вулкана, розташовану у погаслому кратері на рівнині Сольфатар. Першими стратили Прокула і Сосія, які прийняли смерть, хвалячи Бога. Коли кат підійшов до Януарія, той, за переказами, наостанок попросив у Бога дозволу прийняти мучеництво і благав, щоби його кров була останньою, яку проллють християни Рима. В рік страти святого Януарія Константин I Великий став імператором, в часи його правління переслідування християн припинилися.

Тіла священномучеників забрали жителі Неаполя, щоби поховати з почестями. Засохлу на землі кров святого Януарія зібрала жінка, яку він перед цим вилікував від паралічу (за деякими джерелами, це зробили дві людини). Коли посудину з кров'ю священномученика поставили на його мощі, вона знову стала рідкою, гарячою, ніби щойно пролита.

Комарі кусають не всіх людей

Якщо під час прогулянки вам здалося, що «кровопивці» вибрали вас у якості «вечері» в той час, коли ваших приятелів вони ніби зовсім не помічають, то, не виключено, що саме так воно і є

Бо, виявляється, комарі вельми перебірливі в «їжі»: вони реагують на аромати людського тіла і здатні розпізнавати більше 70 типів запахів різних хімічних сполук, які нами виділяються. Деякі з цих запахів дуже приваблиють «кровопивць», інші ж навпаки — про-

сто відштовхують.

За статистикою лише одна людина з 10 виявляється «смачною» для комарів, і цією людиною цілком можете бути саме ви. Тому краще скористайтеся захисними кремами чи спреями.

Відео про це — на сайті volyn.com.ua.

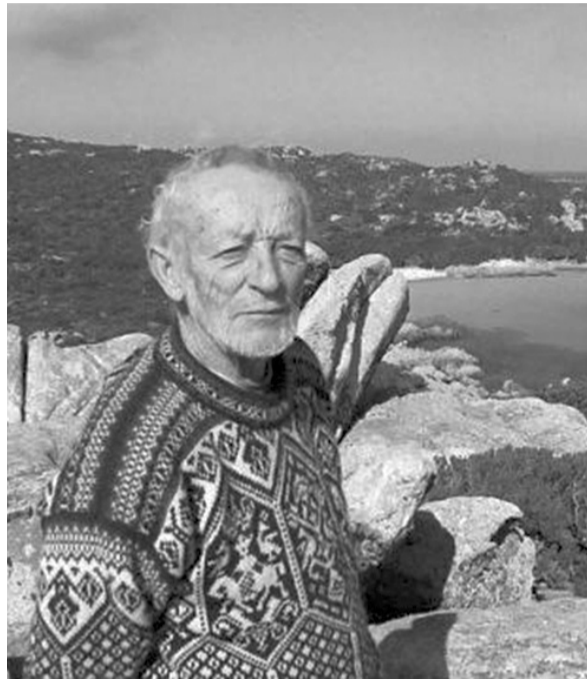
Ужалив? Бо йому сподобався ваш запах!



Фото із сайту firstaid-rrc.ru.

● ОТАКОЇ!

Фото із сайту pochivkablitz.bg.



Неважко здогадатись, що його називають... Так, Робінзон Крузо!

Італієць покинув острів, на якому сам прожив 32 роки

81-літнього Мауро Моранді до цього спонукала влада

Микола РИМАР

Чоловік жив на острові Буделлі з 1989-го. Чинювники багато років тиснули на нього, щоб змусити покинути цей клаптик землі, однак раніше їм це зробити не вдавалося. У 2020 році очільник національного парку, до якого належить острів, заявив, що Моранді незаконно реконструював свій будинок — а це колишня радіостанція часів Другої світової війни. Італійці ініціювали петицію, яка закликала уряд дозволити чоловікові залишитися — вона набрала понад 70 тисяч підписів. Але 25 квітня Моранді таки повідомив, що переїде жити на сусідній острів: «Я поїду зі сподіванням, що в майбутньому Буделлі оберігатимуть так, як я його оберігав 32 роки».

До переїзду на острів чоловік працював учителем фізкультури. За словами Моранді, йому набридло споживацтво у суспільстві та політична ситуація в Італії, тому він і усамітнівся.

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

І сказав мені ангел: «Ти — винна!»

Закінчення.
Початок на с. 2

Sandra OLEK

— Це ти зараз така гарна. А на землі опиниться плячок із розтросеним черепом, із розмазаними по траві мізками. Так що краще зніми цей одяг і вдягни щось інше. А в цьому тебе поховають. Не варто викидати грошей на вітер разом зі своїм тілом.

— Він покинув мене, — жалібно проказала й без того відому йому із записки фразу.

— Тільки й усього? — уперто не бажав розуміти він. — І саме тому ти вирішила підняти його рейтинг в очах нової дівчини, з якою він почав зустрічатися? Думаєш, дізнавшись про твоє самогубство, його до кінця життя мучитиме сумління? Помилуєшся, дівчинко! У кращому випадку він вип'є сто грамів разом із новим своїм коханням. А його чергове захоплення одразу ж буде телефонувати всім своїм подругам та говорити, який у неї крутий хлопець, через якого дівчата полюбляють такий вид спорту, як стрибки з балкона. Ти цього хочеш? Саме це є ціллю твого самогубства?

— Ні, звичайно, ні. Я хотіла не цього.

А незнайомиць продовжував товкти мене своїми фразами.

— Чи ти робиш це з розрахунку на сльозливі коментарі в соціальних мережах? Мовляв, яка молода, як шкода. Мушу тебе й тут розчарувати. Так, звісно, кілька сльозливих фраз знайдеться. Але в основному такі: «Ото дурепа», «Природний відбір діє»,

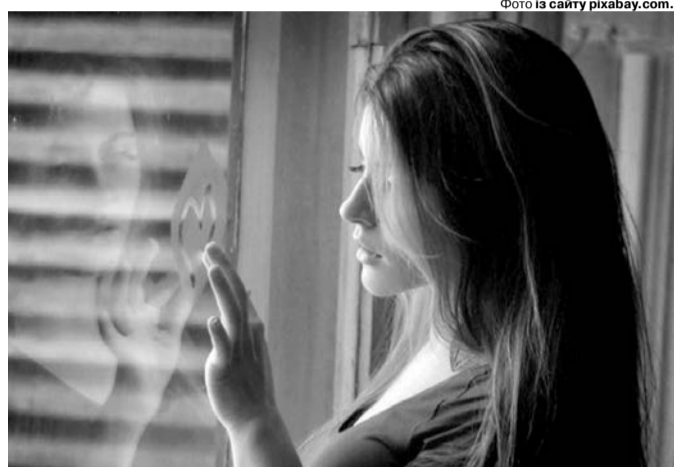


Фото із сайту pixabay.com.

«Він покинув мене», — жалібно проказала фразу із записки.

«Та її колишній хлопець тільки посміється й покрутить пальцем біля скроні».

— Якщо ж насправду будуть когось шкодувати, то це твоїх батьків. Ти про них подумала? — аж визвірився він.

Я почала рюмсати. Він ніжно обійняв мене за плечі.

— Не кисни. Життя прекрасне. То тільки люди не надто хороші трапляються. Ну все, — рушив до порога.

— Живи! — наказав строго і зник за дверима.

— Якщо ж насправду будуть когось шкодувати, то це твоїх батьків. Ти про них подумала? — аж визвірився він.

І тут кинула, як здавалося мені, козирну карту.

— Батька я й не пам'ятаю. Він покинув мене одразу ж, коли почув про мамину вагітність. Усі радили їй зробити аборт. Але вона не погодилася. Виростила мене сама. Загинула в аварії трохи більше року тому. Отже, я нікому нічого не винна.

— Ах ти ж, невдячна, ще й як винна! — знову закричав незнайомиць. — Твоя мати не зробила аборт, дала життя, щоб у майбутньому теж була матір'ю, а ти замість цього так холоднокровно хочеш розірвати гілку свого роду? Бажаєш звести нанівець усі її страждання і надії?

І я почала жити.

...У мене підрастають троє чудових синів. Я розлучена. Всю свою любов віддаю дітям. Ніяких думок про самогубство. Адже з'явилася на світ жити, піклуватися про своє продовження, а не для того, щоб стати плячком.

Чоловіка, який повернув мене до життя, на жаль, більше ніколи не бачила. Події того страшного дня мене дня все більше з плином часу стають схожими на сон. Але чим далі вони, тим настійливіше мені здається, що розмовляв тоді зі мною мій ангел-охоронець.

НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ

Читанка

..... для всіх

Місячник
«Читанка для всіх»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»
Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 31 серпня 2018 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі газети «Волинь-нова»

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: chytanka77@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймальною — (0332) 72-38-94,
з питань реклами — (0332) 77-07-70,
приватних оголошень — (0332) 72-39-32,
розповсюдження — (0332) 72-38-94.

ТЗОВ «Газета «Волинь» п/р UA2030344000002600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг — 12 сторінок формату В-4.
Передплатні індекси: 97847, 60313, 60780.
Реєстраційний номер. Серія KB №23544-13384P
Віддруковано: Поліграфічне видавництво
«А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль.
Тел.: (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51,
сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 472

● І СМІХ, І ГРІХ



Фото із сайту glavcom.ua.

Коли він заглянув у ванну, то жакнувся...

Якщо ви часто чуєте від чоловіка фразу «А що ти сьогодні взагалі робила?» — прочитайте цю розповідь!

Аліна МОЖАНОВА,
zatyshok.net.ua

Чоловік прийшов додому з роботи і виявив, що трое дітей у дворі будинку — досі в піжамах!

Замурзані й нерозчесані, вони гралися порожніми коробками від їжі, скрізь валялося сміття.

Двері автомобіля дружини були відчиненими, як і вхідні двері будинку.

Собаки ніде не видно.

У передпокої — ще більший хаос.

Лампа вимкнена, біля однієї стіни лежали зіжмакані ковдри.

У вітальні працював телевізор на повну силу, в дитячій — розкидані іграшки та одяг.

У раковині — повно брудних тарілок і каструль, залишки сні-

данку лежали на столі, дверцята холодильника відчинені навстіж, корм для собаки розсипаний на підлозі, побита склянка лежала під столом і невелика купа піску була біля дверей.

Чоловік поспішив сходами нагору, переступаючи через іграшки і купи одягу, в пошуках своєї дружини.

Він боявся, що вона захворіла або трапилося щось іще серйозніше.

На підлозі побачив воду, що витікала з дверей ванної.

Коли він заглянув у ванну, то побачив безлад: вологі рушники, мило і піну, багато іграшок, розкиданих на підлозі.

Метри розмотаного туалетного паперу лежали купою, зубна паста була розмазана по стінах і дзеркалах.

“
Він боявся,
що вона захворіла
або трапилося щось
іще серйозніше.

Він поспішив у спальню. Там виявив, що його дружина, згорнувшись калачиком, лежала в ліжку в піжамах і читала книгу.

Вона подивилася на нього й усміхнулася, запитала, як пройшов його день.

Він виглядав збентеженим:

— Що тут сталося?

Вона знову усміхнулася:

— Ти ж кожного дня, прийшовши додому, говориш, що я цілий день нічого не робила?..

— Так? — сказав чоловік з недовірою.

— Так ось — сьогодні я справді нічого не робила!

● ПОВЧАЛЬНА ІСТОРІЯ

«Вибачте, джентльмени»

Старий порт'є наставляє молоду служницю готелю:
— У нас делікатна робота, іноді треба вміти проявляти винахідливість...

— Багато років тому, коли я працював прибиральником, — продовжує чоловік, — заходжу в незамкнений номер і йду у ванну прибиратися. А там — гола леді під душем стоїть. Я удав, що погано бачу, і кажу: «Вибачте, сер». Ось це і є делікатність.

Наступного дня служниця в сльозах прибігає до порт'є:

— Мене звільнили. А все через вас...

— Що трапилося?!

— Пішла я прибирати номер, входжу в кімнату, а там жінка з чоловіком займаються любов'ю. Ну я їм і кажу: «Вибачте, джентльмени...»

● БУВАЛЬЩИНА

Мирон як Мирон

Йосип СТРУЦЮК

— Як там, Савичу, мій внучок? — запитав дідусь. —

Чи побачу його вченим?

Чи діждусь?

— Та нічого, — каже вчитель, — Мирон як Мирон.

Щойно в мене відпросився на Ваш похорон.

Оголошення в під'їзді

Шановна сусідко з 5-го поверху! Припиніть так голосно кричати під час любові. Пробувала я з вашим чоловіком — нічого особливого!



СМІХОТЕРАПІЯ



:)) :)) :))

Навесні все подорожчало — продукти, бензин, комуналка, одяг. Добре, що хоч зарплату не підвищили.

:)) :)) :))

— Лікарю, мені здається, що моя дружина — алкоголичка. Я зауважив, що чим більше у мене в

крові спирту, тим із більшою насолодою вона п'є мою кров.

:)) :)) :))

— Ти віриш у любов із першого погляду?

— Роки вже мої такі, що недобачаю... Мацати треба.

:)) :)) :))

— Ти вийдеш за мене заміж? —

запитує молодий чоловік дівчину.

— Ні. Той, хто стане моїм обранцем, мусить бути відважним і кмітливим! — відповідає вона.

— А ти вже не пам'ятаєш, як я врятував тебе, коли ти тонула?

— Ну так, ти був відважним, але це ще не означає, що ти кмітливий.

— А як думаєш, хто човна повернув? — скромно усміхнувся той.

:)) :)) :))

Приходить чоловік до психолога і каже:

— Все в мене в житті добре, але не вистачає гострих відчуттів, як би мені їх отримати, і побільше? Все я вже перепробував: і з парашутом стрибав, і з аквалангом пірнав... Хочеться чогось нового.

Психолог каже:

— Заведіть собі коханку.

— О, в мене їх аж три, — відповідає чоловік, — не допомагає.

— Тоді розкажіть про них вашій дружині.